

Ririro

Assepoester

Lang geleden was er eens knap en lief meisje. Toen zij nog erg klein was, werd haar moeder ziek. Op haar sterfbed riep de moeder haar dochter bij zich. Ze zei: 'Leef altijd goed en eerlijk, dan zal de wereld ook goed voor jou zijn.' Vlak na die woorden sloot ze haar ogen voor eeuwig. De vader van het meisje was een rijke zakenman, die vaak op reis was. Niet lang na de dood van zijn vrouw, trouwde hij opnieuw.

Met zijn nieuwe vrouw kreeg de zakenman nog twee dochters. Zij waren mooi van buiten, maar slecht van binnen en waren erg gemeen tegen hun halfzus. Ze pakten haar mooie kleren af en lieten haar alle vieze taakjes in huis doen. 's Avonds mocht zij niet in een lekker zacht bed slapen, maar moest ze voor de open haard gaan liggen. Daardoor zaten haar kleren altijd onder de as en werd ze Assepoester genoemd. Assepoester dacht constant aan de woorden van haar moeder en klaagde nooit over alles wat zij moest doen.

Toen de vader van Assepoester weer eens op reis ging, vroeg hij aan zijn dochters wat zij wilden hebben. De jongste dochters vroegen de duurste kleren en mooiste sieraden.

Assepoester wilde enkel het eerste takje dat tijdens de terugreis tegen de hoed van haar vader zou stoten. Op de terugweg reed Assepoesters vader onder een hazelaar door. Een takje streek langs zijn hoofd en hij herinnerde zich de belofte aan zijn oudste dochter. Thuis was Assepoester dolblij met het takje. Ze plant deze op het graf van haar moeder en begint te huilen. Door haar tranen groeit het takje uit tot een prachtige hazelaar. Elke dag ging Assepoester naar het graf en elke dag zat er een klein wit vogeltje in de boom. Als Assepoester iets wenste, vervulde het vogeltje haar wens.

Toen alle drie de meisjes oud genoeg waren om te trouwen, gaf de koning toevallig een feest dat drie dagen zou duren. Alle mooie meisjes uit het land

werden uitgenodigd. De prins was namelijk op zoek naar een bruid. Ook de zussen werden uitgenodigd, maar Assepoester mocht van haar stiefmoeder niet gaan. 'Jij hebt toch geen mooie kleding om aan te trekken naar het bal', werd er tegen Assepoester gezegd. Assepoester luisterde, maar terwijl ze haar zussen hielp met haren kammen en jurken aantrekken huilde ze zachtjes. Zodra iedereen naar het bal was ging Assepoester onder de hazelaar zitten en smeekte het vogeltje om goud en zilver. Direct vallen een schitterende jurk en bijpassende schoentjes naar beneden. Assepoester kleedt zich snel om en gaat naar het bal.

Op het bal kan de prins zijn ogen niet van Assepoester afhouden en danst de hele avond met haar. Niemand herkent het meisje. Als de prins haar thuis wil brengen, ontsnapt Assepoester snel. De volgende avond gaat precies hetzelfde. In een nog mooiere jurk komt Assepoester op het feest en danst de hele avond met de prins. En weer is zij weg voordat de prins weet wie zij is.

Ook op de derde avond van het feest gaat Assepoester naar de hazelaar. Deze keer krijgt ze de mooiste jurk die ze ooit gezien heeft en volledig gouden schoentjes. Weer dansten Assepoester en de prins de hele avond. Deze keer was de prins vastbesloten om Assepoester niet te laten ontsnappen en had hij de trap plakkerig gemaakt. Hierdoor verloor Assepoester haar linkerschoentje als ze naar huis vlucht.

De prins pakt het schoentje van de trap en besluit op zoek te gaan naar het meisje. 'Degene die dit schoentje past, wordt mijn vrouw.' Vele meisjes proberen de schoen aan te trekken, maar niemand past het. De gemene zussen proberen het, maar allebei hebben veel te grote voeten. 'Mag ik het ook proberen?' vroeg Assepoester verlegen. Dat mag en tot iedereen verbazing zit het schoentje als gegoten. Dan herkent de prins haar en neemt haar mee naar zijn kasteel. Assepoester en de prins trouwen en leven nog lang en gelukkig.